

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 10 lipca 2020 r.

DIH-2.709.14.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 60/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn.zm.),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 30 stycznia 2020 r., złożonego przez przedsiębiorcę Panią [...] prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą [...] „KADO”, adres do doręczeń: ul. [...] od decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 22 stycznia 2010 r. (sygn. akt NR.8361.225.2019) wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 10 lutego 2020 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy Pani [...] prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Bożena Nagler „KADO” (dalej zwanego: „Przedsiębiorcą” lub „Stroną”) wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 14 listopada 2020 r. działając na podstawie i w zakresie upoważnienia Nr - 221/2019 przeprowadzili kontrolę, której zakres przedmiotowy obejmował kontrolę jakości paliw stałych pod względem spełniania wymagań jakościowych i kontrolę przestrzegania

obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c, a także zgodność wystawianych świadectw jakości z wymogami wynikającymi z art. 6d oraz przestrzeganie zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.) zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Przedsiębiorcy składzie opału przy ul. [...]. Kontrolę przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy, któremu inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej okazali legitymacje służbowe i wręczyli upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. Kopia ww. upoważnienia została włączona do materiału dowodowego jako załącznik do protokołu kontroli z dnia 14 listopada 2019 r.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 14 listopada 2019 r. przy osobistym udziale kontrolowanego Przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii o masie 2 ton składowanej w opakowaniach jednostkowych o masie 25 kg każde, próbki węgla kamiennego w sortymencie orzech. Przed pobraniem próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej w uzgodnieniu z próbobiorcami, pracownikami akredytowanego niezależnego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie przygotowano plan pobierania próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech ze zwału. Próbka ogólna o łącznej masie 227,18 kg została zestawiona z 9 opakowań jednostkowych, każde po 25 kg. Próbki pierwotne paliwa stałego pobrano ręcznie z opakowań jednostkowych, ze zwału o pojemności 2 ton. Pomniejszanie próbki przeprowadzono metodą kwartowania. Próbka ogólna została podzielona na próbkę przeznaczoną do badań nr 0211/19/8351 o masie 113,43 kg i próbkę kontrolną nr 8496/19/8351 o masie 113,75 kg, zgodnie z protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 12/W/19. Następnie w tym samym dniu Inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 565/13/2019. Wraz z próbkami węgla kamiennego w sortymencie orzech przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 253/2019 z dnia 12 listopada 2019 r. wystawionego przez kontrolowanego Przedsiębiorcę. Zgodnie z ustaleniami kontroli wartość partii, z której pobierano próbki do badań jakościowych to [...] zł.

Inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że w momencie rozpoczęcia kontroli w kontrolowany Przedsiębiorca wprowadzał do obrotu następujące paliwa stałe:

- 1) węgiel kamienny w sortymencie orzech w opakowaniach jednostkowych po 25 kg, w cenie [...]zł/op., w ilości 2 ton, o wartości [...] zł
- 2) węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek w opakowaniach jednostkowych po 25 kg, w cenie [...] zł/op., w ilości 29 ton, o wartości [...] zł.

Maksymalna pojemność składu opału kontrolowanego Przedsiębiorcy wynosi 70 ton.

W trakcie kontroli ustalono, że Przedsiębiorca wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych oraz przekazuje nabywcy jego kopię. Świadectwa jakości wystawiane przez kontrolowanego Przedsiębiorcę jako osobny dokument

są zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892). Ponadto Inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że Przedsiębiorca nie wprowadza do obrotu paliw objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Protokół kontroli zawierający m. in. powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce w dniu 14 listopada 2019 r. oraz podpisany bez uwag przez kontrolowanego Przedsiębiorcę. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej). Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/565/14/2019, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 14 listopada 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki 0211/19/8351, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 253/2019 z dnia 12 listopada 2019 r. wystawionym przez Stronę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 41,2% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 12,3%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0211/19/8351 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8496/19/8351 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8496/19/8351 wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie udokumentowane sprawozdaniem z badań FM/565/14A/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 41,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 12,8%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10%.

W związku z powyższym stwierdzono, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości. Ponadto stwierdzono, że badany węgiel kamienny w sortymencie orzech jest niezgodny z wymaganiami jakościowymi określonymi dla tego rodzaju paliwa stałego w tabeli nr 2 załącznika do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) z uwagi na zawyżoną wartość

parametru zawartość podziarna (nr próbki 0211/19/8351 – 41,2 przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10%, nr próbki kontrolnej 8496/19/8351 - 41,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10%).

Lubuski Wojewódzkiego Inspektor Inspekcji Handlowej za pismem z dnia 11 grudnia 2019 r. przesłał Przedsiębiorcy sprawozdania z badań węgla kamiennego w sortymencie orzech pobranego do badań w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 14 listopada 2019 r. nr FM/565/14/2019 z dnia 25 listopada 2019 r. oraz nr FM/565/14/2019 z dnia 29 listopada 2019 r. Ponadto organ poinformował, że na podstawie art. 7 ust. 7a pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 tej ustawy.

Mając powyższe na uwadze pismem z 30 grudnia 2019 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Pismo zostało doręczone Stronie w dniu 2 stycznia 2020 r.

Strona w piśmie z dnia 8 stycznia 2020 r. oświadczyła, że wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 wynosiła [...] zł netto, zaś w roku 2019 osiągnęła obrót netto w wysokości [...] zł netto. Odnosząc się do zarzutu wystawienia świadectwa jakości dla paliw stałych dotyczącego zakwestionowanego węgla kamiennego w sortymencie orzech w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Przedsiębiorca oświadczył, że przedmiotowe paliwo stałe otrzymuje na paletach, zapakowane w nieprzeźroczystych workach pochodzących od producenta. Strona nie przypuszczała, że jakkolwiek z parametrów podanych przez producenta może nie odpowiadać stanowi faktycznemu. Ponadto Przedsiębiorca poinformował, że wystąpił do producenta kwestionowanego paliwa stałego złożenie wyjaśnień dotyczących zawartości podziarna w dostarczonym węglu kamiennym. W kwestii parametru zawartość wilgoci całkowitej Strona poinformowała, że błędnie wpisała wartość niższą niż deklarował producent, a także dwukrotnie niższą od wartości dopuszczalnej w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890).

Lubuski Inspektor Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wielkopolskim w dniu 22 stycznia 2020 r., wydał decyzję (sygn. NR.8361.225.2019) nakładającą na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na wystawianie świadectw jakości paliw stałych, w których wartości parametrów paliw stałych są niezgodne ze stanem faktycznym. W uzasadnieniu decyzji Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie

przesłanek do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych wprowadzanych przez Stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli oraz uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 czyli poprzedzającym rok kontroli. Ponadto organ I instancji uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej kontrolowany w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeanalizował materiał dowodowy i nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Decyzja została doręczona 24 stycznia 2020 r.

Przedsiębiorca pismem z dnia 30 stycznia 2020 r. odwołał się od decyzji z dnia 22 stycznia 2020 r. (sygn. NR.8361.225.2019) i wniósł o jej uchylenie oraz o umorzenie postępowania w przedmiotowej sprawie. Jednocześnie Strona na podstawie art. 189f § 1 Kpa wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej z uwagi na znikomą wagę naruszenia prawa i fakt zaprzestania naruszania prawa. Z ostrożności procesowej, w przypadku gdyby organ nie uznał, iż w sprawie zachodzą przesłanki wymienione w art. 189f § 1 Kpa, Przedsiębiorca wniósł o zastosowanie art. 189f § 2 i 3 Kpa. W uzasadnieniu odwołania Strona podtrzymała argumenty podniesione w piśmie z dnia 8 stycznia 2020 r. Ponadto zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie art. 107 § 3 Kpa poprzez pominięcie w uzasadnieniu podniesionych w ww. piśmie argumentów i skwitowanie go enigmatycznym stwierdzeniem, że: „...strona odniosła się do zaistniałego stanu faktycznego przytaczając własne argumenty i wnioski.” W dalszej części uzasadnienia Strona nie zgodziła się z oceną organu I instancji, że w tej sprawie nie zaistniały przesłanki do zastosowania art. 189f § 1 Kpa, ponieważ jej zdaniem nie przeanalizował stanu faktycznego i prawnego. Przedsiębiorca wskazał, że natychmiast po otrzymaniu wyników analiz pobranych do badań próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech wycofała z oferty pozostałą część zakwestionowanej partii tego paliwa stałego. Ponadto Strona wskazała okoliczności świadczące jej zdaniem o znikomej wadze naruszenia.

Pismem z 26 lutego 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 2 marca 2020 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

W związku z nowymi dowodami w sprawie pismem z 14 maja 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 19 maja 2020 r. Strona skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i w piśmie, które wpłynęło do organu w dniu 29 maja 2020 r. wniosła o przesłanie pisma organu I instancji z dnia 30 kwietnia 2020 r. (sygn. NR.8361.225.2019.JF 0167/LB/19. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest m.in. protokół kontroli z dnia 14 listopada 2019 r. (nr akt kontroli NR.8361.225.2019, 0167/W/LB/19) wraz z załącznikami oraz dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0211/19/8351 o masie 113,43 kg i próbkę kontrolną nr 8496/19/8351 o masie 113,75 kg, pobrano z partii paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech w opakowaniach jednostkowych po 25 kg wprowadzanego do obrotu w należącym do Strony składzie węgla przy ul. [...]. Powyższy fakt potwierdza również protokół pobrania próbek paliwa stałego nr 12/W/19. Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że

organ I instancji w sposób nieprecyzyjny używał w powyższych protokołach sformułowań, że próbki pobrano ze zwału, a następnie, że z opakowań jednostkowych. W związku z w powyższym piśmie z dnia 27 kwietnia 2020 r. zwrócił się do Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o udzielenie wyjaśnień. Organ I instancji w odpowiedzi, która wpłynęła do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 7 maja 2020 r. wyjaśnił, że paliwo stałe, tj. węgiel kamienny w sortymencie orzech zostało pobrane z opakowań jednostkowych z partii o masie 2 ton. Ponadto wskazał, że próbka przeznaczona do badań oraz próbka kontrolna została pobrana zgodnie z pkt 2 ppkt 8 załącznika do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1891), a liczbę próbek pierwotnych ustalono zgodnie z pkt. 4.2. Niewątpliwy jest fakt, że badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/565/14/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 14 listopada 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0211/19/8351, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości nr 253/2019 z dnia 12 listopada 2019 r. wystawionym przez Stronę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 41,2% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 12,3%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10%.

Ponieważ badanie próbki przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Stronę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8496/19/8351 przeprowadzono z urzędu na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej udokumentowane przez niezależne akredytowane laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie sprawozdaniem FM/565/14A/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 41,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 12,8%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10%.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne z prawem było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości. Tym samym wydane przez Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne

ze stanem faktycznym. Zgodne ze stanem faktycznym oraz obowiązującymi przepisami jest również stwierdzenie, że badany węgiel kamienny w sortymencie orzech jest niezgodny z wymaganiami jakościowymi określonymi dla tego rodzaju paliwa stałego w tabeli nr 2 załącznika do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) z uwagi na zawyżoną wartość parametru zawartość podziarna. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględniła dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej, za wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przyjął wartość partii, z której pobierano próbki do badań jakościowych, która wynosiła [...] zł, czyli poniżej 200.000 zł. Wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli, na podstawie informacji udzielonej przez Stronę, ustalił na kwotę [...] zł netto. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił, że przedsiębiorca nie był wcześniej kontrolowany w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Strona w odwołaniu z dnia 30 stycznia 2020 r. wniosła o uchylenie decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz o umorzenie postępowania w przedmiotowej sprawie. Ponadto złożyła wniosek alternatywny na podstawie art. 189f § 1 Kpa o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej z uwagi na znikomą wagę naruszenia prawa i fakt zaprzestania naruszania prawa oraz z ostrożności procesowej o zastosowanie art. 189f § 2 i 3 Kpa. Strona podtrzymała argumenty podniesione w piśmie z dnia 8 stycznia 2020 r. i zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie art. 107 § 3 Kpa poprzez pominięcie w uzasadnieniu podniesionych w ww. piśmie argumentów. Ponadto Strona zarzuciła naruszenie art. 189f § 1 Kpa, poprzez jego niezastosowanie, co wynikało z faktu, iż organ I instancji nie przeanalizował stanu faktycznego i prawnego.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że odwołanie Strony nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy wskazać, że wniosek o umorzenie postępowania jest bezpodstawny. Organ odwoławczy zobowiązany jest do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i umorzenia postępowania pierwszej instancji, jeżeli stwierdzi, że postępowanie pierwszoinstancyjne było chociażby w części bezprzedmiotowe (art. 105 Kpa). Zaś postępowanie staje się bezprzedmiotowe, jeżeli w jego toku wystąpi brak chociażby jednego z podstawowych elementów stosunku administracyjnego (podmiotu, przedmiotu, podstawy prawnej) będącego przedmiotem postępowania (por. wyrok NSA z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. akt II GSK 419/10). Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że w tej sprawie istnieją wszystkie elementy stosunku administracyjnego. Należy wskazać, iż podmiotem w rozpatrywanej sprawie jest przedsiębiorca Pani [...] prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą [...] „KADO” adres do doręczeń: ul. [...], fakt ten nie był kwestionowany w trakcie kontroli ani w postępowaniu administracyjnym. Organ odwoławczy wyjaśnia, że istnieje także przedmiot postępowania bowiem niewątpliwym jest, iż Strona w momencie rozpoczęcia kontroli wprowadzała do obrotu paliwa stałe m.in. węgiel kamienny w sortymencie orzech w opakowaniach jednostkowych o masie 25 kg, dla którego w dniu 12 listopada 2019 r. wystawiła świadectwo jakości nr 253/2019. Z protokołu kontroli z dnia 14 listopada 2019 r. oraz z protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 12/W/19 wynika, że z ww. partii paliwa stałego pobrano próbkę przeznaczoną do badań nr 0211/19/8351 i próbkę kontrolną nr 8496/19/8351. Niewątpliwym jest, że przeprowadzone badania laboratoryjne udokumentowane sprawozdaniami z badań nr FM/565/14/2019, oraz FM/565/14A/2019 wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 14 listopada 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 253/2019, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna oraz zawyżoną zawartość wilgoci. Organ odwoławczy wskazuje, że ustalony w sprawie stan faktyczny na podstawie przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest sankcjonowany karą pieniężną. Ponadto należy zauważyć, iż wysokość nakładanych kar pieniężnych reguluje art. 35c ust. 5, zaś dyrektywy wymiaru kary ustanowiono w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 107 § 3 Kpa poprzez pominięcie w uzasadnieniu podniesionych w piśmie z 8 stycznia 2020 r. argumentów, organ odwoławczy stwierdził, że nie zasługują na uwzględnienie.

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ odwoławczy stwierdził, że Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał fakty, które uznał za udowodnione, czyli że Strona wystawiła świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. Powyższe organy ustaliły na podstawie przedłożonego przez Stronę świadectwa jakości nr 253/2019, oraz wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych udokumentowanych sprawozdaniami nr FM/565/14/2019, oraz FM/565/14A/2019. Z ww. sprawozdań, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) wynika, że niezgodne ze stanem faktycznym były parametry: zawartość podziarna oraz zawartość wilgoci. W piśmie z dnia 8 stycznia 2020 r. Strona podnosi, że przedmiotowe paliwo stałe otrzymała od producenta na paletach, zapakowane w nieprzeźroczyste worki. Ponadto poinformowała, że wystąpiła do producenta kwestionowanego paliwa stałego o złożenie wyjaśnień dotyczących zawartości podziarna w dostarczonym węglu kamiennym. Odnosząc się do parametru zawartość wilgoci całkowitej Strona poinformowała, że błędnie wpisała wartość niższą niż deklarował producent. Organ odwoławczy stwierdził, że powyższe argumenty nie zasługują na uwzględnienie ponieważ zarówno wzór jak i sposób wypełniania świadectwa jakości zostały prawidłowo opublikowane w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych w dniu 4 października i weszły w życie w dniu 4 listopada 2018 r. Strona jako profesjonalista winna znać i stosować przepisy prawa regulujące prowadzoną działalność gospodarczą. Odnosząc się do informacji o wystąpieniu do producenta kwestionowanego paliwa stałego, organ odwoławczy stwierdza, że nie ma ona znaczenia w rozpatrywanej sprawie, bowiem przedmiotem postępowania jest stwierdzona niezgodność wystawionego przez Stronę świadectwa jakości ze stanem faktycznym ustalonym na podstawie badań laboratoryjnych, a nie jej relacje gospodarcze z dostawcami. W uzasadnieniu decyzji przytoczono i wyjaśniono przepisy prawa stanowiące podstawę rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 Kpa, poprzez jego niezastosowanie w skutek braku analizy stanu faktycznego i prawnego oraz wniosku o jego zastosowanie z uwagi na znikomą wagę naruszenia prawa i fakt zaprzestania naruszania prawa oraz ewentualne zastosowanie art. 189f § 2 i 3 Kpa, organ odwoławczy stwierdził, że nie zasługują na uwzględnienie.

Organ odwoławczy wskazuje, iż z treści przywołanego uprzednio przepisu art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej, bowiem stanowi on, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek

wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18). Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z wyjaśnień złożonych przez Stronę w odwołaniu z dnia 20 stycznia 2020 r., wartość parametru „zawartość wilgoci” podana w wystawionym przez Odwołującą i zakwestionowanym świadectwie jest bardziej restrykcyjna niż w świadectwie jakości producenta przedmiotowego paliw stałego. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Strona wprawdzie zaprzestała naruszenia prawa, co niewątpliwie wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jednakże nastąpiło to dopiero w następstwie kontroli z 14 listopada 2019 r. oraz przeprowadzonych badań laboratoryjnych, które ujawniły naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że w tej sprawie nie spełniły się łącznie przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.), czyli do

odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia. Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, bowiem następcza korekta wystawionych świadectw jakości nie spełni celów przyświecających obowiązkowi wystawiania świadectw jakości, tj. uporządkowania rynku paliw stałych i uzyskanie przez nabywców rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Powyższe oznacza, że nie spełniły się przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 3 Kpa.

Odnosząc się do podniesionego w odwołaniu zarzutu, iż organ I instancji w toku prowadzonego postępowania nie zwrócił się do dostawcy jak i samego producenta przedmiotowego paliwa o złożenie wyjaśnień, należy ponownie zauważyć, że zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Tym przedsiębiorcą jest Strona postępowania a z ustaleń kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wynikało, że paliwo stałe w sortymencie orzech nie spełniało wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości nr 253/2019 z dnia 12 listopada 2019 r. wystawionym przez Stronę. Przedmiotem kontroli nie było sprawdzenie zgodności parametrów paliwa stałego wprowadzanego do obrotu przez Stronę z wymaganiami określonym w świadectwie jakości wystawionym przez dostawcę czy producenta paliwa. Dlatego też powyższy zarzut należy uznać za chybiony.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wielkopolskim nr NBP O/O Zielona Góra: 77 1010 1704 0037 2422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
  - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...].
- 2) [...].
- 3) aa.